

הרה"ג רבי יעקב יחזק' גרינוואלד — חוסט

אחד מגדולי וגאוני התורה הנדירים והמופלאים ביותר, נערץ ואהוב ביותר על היהדות התורנית בחוסט ובסביבתה, כעין פנינת-חן לעולם התורה והלומדים, אשר איתן היה מושבו בחוסט — היה הרה"ג רבי יעקב יחזק' גרינוואלד, אחיו של בעל "ערוגת הבושם", הגאב"ד דחוסט. בצדק נחשב לגאון וצדיק, ענו וקדוש, אשר השכיל להשליך מאחוריו גוו עולם ומלואו ונתעלה להיות מיחידי-הסגולה אשר מעטים ביותר כמוהו בדורו.

רבי יעקב יחזק' משך אחריו את לב כל באי עירו, לא רק בגאונותו ובהברקותיו, אלא גם בנועם-הליכותיו ובמתק-פיו. כל ימיו הסתגר בד' אמות של תורה וחסידות ולא הלך אחרי גדולות. אין, איפוא, פלא ששמו הלך לפניו כאחד הלומדים המופלגים וצדיק גדול ונשגב, אשר גדולי הדור העידו עליו שהוא צדיק בלא פגם.

רבי יעקב יחזק' נולד בשנת תרל"א לאביו הרה"ג מו"ה עמרם מטשארנא, בן הרה"ג רבי יוסף אב"ד טשעטשאווין, בן הרב החסיד ר' משה מאונגוואר, חתן הרב הגאון מוה"ר משה נחום ראזענבלום, אב"ד וואזשאני, אבי הגאון החסיד רבי עמרם חסידא, אשר מנוח"כ בצפת.

האחים הנאהבים והנעימים

את עיקר רוב תורתו שאב מאחיו בעל "ערוגת הבושם" אשר היה לו כאב לגדלו ולחנכו מקטנותו. ר' יעקב יחזק' נעשה במרוצת הזמן לתלמידו של אחיו, נפשו נקשרה בנפשו, ממשנתו קלט וממנו קיבל את ההדרכה לתורה וחסידות, בצלו הסתופף ובאש-שלהבתו התחמם. גם לאחר נשואיו לא משה ידו מתוך ידו, אלא היו אחים ורעים נאמנים, נאהבים ונעימים, ובעל "ערוגת הבושם" החשיב ביותר את אחיו, השתעשע עמו בדברי תורה וחסידות, ולעתים קרובות היה נוהג להתייעץ עמו בכל דבר נחוץ שעלה על הפרק.

בהגיעו לפרקו, נשא לאשה את מרת מרים, בת הרבני הנגיד ושוע, מכובד ומפורסם, ר' יושע רייך מסטראפקאוו, והיה גיסו של הרה"ג ר' מנשה גאלדברעגער, חותנו של בעל שו"ת "תורת יקותיאל", האב"ד דק"ק דיאראש. מזיווג זה נולדו לו שני בנים ושבע בנות ורעייתו נפטרה עליו בהקשותה בלדתה. אשתו בזיווג שני היתה מרת איידל בלימה, בתו של הרה"ג מו"ה צבי בערגפעלד, האב"ד דנימעזשע, וממנה נולדו לו בן ושתי בנות.

כבר משנות-נעוריו ישב רבי יעקב יחזק' על התורה ועל העבודה וקנה לו שם טוב באישיותו המזהירה, במדותיו הנעלות ובדרכו המיוחדת בהצנע לכת במידה מופלגת. על אף הצטנעותו, זכה להיוודע בעולם החסידות והיה נערץ על-ידי גדולי ומאורי החסידות בכל מדינות אירופה, ואדמו"ר'ם מפורסמים איטיקרו קא מתייקרי כי והחשיבו אותו מאד.

אחיו, בעל "קרן לדוד", הגאב"ד דסאטמאר, אמר פעם בבדיחותא, כי כל אחד מאחיו הוא יחיד במינו. וכך מנה בלשון-קדשו את שבחם: "הרב מחוסט, רבי משה, הוא הרב שכרבנים; ר' נחום הוא הנגיד שבנגידים ורבי יעקב יחזק' הוא החסיד שבחסידים".

בצל של האדמו"ר מבעלז

את רבו המובהק הוא ראה באדמו"ר מבעלז אשר אליו קשור היה בכל נימי-נפשו, וגם האדמו"ר מבעלז הוקיר אותו במידה מפליאה. כאשר בעל "ערוגת הבושם" היה מבקר אצל האדמו"ר מבעלז, נתכבד תמיד לעלות למפטיר. לאחר הסתלקותו עבר הכיבוד הזה לאחיו, רבי יעקב יחזק'. כאשר הגיע לבעלז לחג השבועות, כבר היתה לו שם חזקה לעבור לפני התיבה לתפלת שחרית ביום השני של החג. פעם פנה אליו האדמו"ר מבעלז, ואמר לו: "אמור בבקשה דיבורים כה חמים כפי שהיה משמיע אחיך", והכוונה היתה לגבי בעל "ערוגת הבושם".

פעם שכת הרה"ק האדמו"ר מבעלז בק"ק הומענא שבסלובקיה ואלפים נהרו אליו לקבל את פניו ולהתברך מברכותיו. האדמו"ר הסתגר בחדרו ולא רצה לקבל פני שום אדם עד שימתיק סוד עם הגה"צ רבי יעקב יחזק' מחוסט. חיש-מהר הריצו הגבאים מברק לחוסט וביקשו מאת רבי יעקב יחזק' שימהר לבוא, כי דבר נחוץ יש לרבי מבעלז אליו. הוא נחפו לבוא והרבי מבעלז נכנס עמו לשעתיים לחדר מיוחד ואחר ליווה אותו החוצה ברומזו לגבאים שמעתה הוא מוכן לקבל את האנשים הצובאים על ביתו. כרם, לא נודע לאיש על מה דובר ביניהם בשיחה שהתנהלה בארבע עיניים.

חרף חולשתו ומחלותיו, ועל אף שעבר ניתוחים בכליותיו ובווריד רגליו, הרי לא פגע הדבר במאומה בעבודת ה' שלו. בעת לימוד התורה שלו ובתפילותיו לא ניתן היה להכיר כי מדובר באדם מטופל במחלות. למרות חולשתו ויסוריו היה נוהג ללמוד את שיעוריו בעמידה, ורק לאחר שמחלתו התגברה עליו והוכרח לשכב במיטה, גם אז החזיק בתוך המיטה מסעד מיוחד שעליו השעין את הגמרא. תפילותיו תמיד היו מלאות התלהבות והתעוררות, ומאד הקפיד שלא ידברו באמצע התפילה, וכאשר הבחין